

i en fuldstændig Lovløsheds-Tilstand før 1857. Det troer jeg dog ikke har været Tilfældet. Overfor den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavn's 5te Valgkreds (Ville) skal jeg blot bemærke, at jeg ikke er Stenograf, hvorfor jeg ikke kan have hans Uttringer ordret nedskrevne, men jeg skal ganske trostigt overlade det til de Herrer, som have med denne Sag at gjøre, og jeg troer, at Folkethingetibenden skal vise, at jeg har opfattet det ærede Medlem rigtigt, men at han ikke saa nøie, da han sidste Gang havde Ordet, kunde huske, hvad han sagde, da han første Gang havde det. Om dette grunder sig paa hans korte Ophold her i Thinget, eller om det har andre Aarsager, skal jeg ikke afgjøre; men jeg har ikke den Feil, ihvorvel jeg kan have mange, at jeg ikke gjør mig den meest mulige Umage for at opfatte det rigtigt, som her bliver udtalt. — Det ærede Medlem udtalte, at man ikke skulde gribe ind i de Planer, de Studerende havde lagt, naar de betraabte deres Bane; dette var Meningens af det ærede Medlems Udtalelse, og jeg holder mig overbevist om, at Tibenden skal vise, at jeg har opfattet det rigtigt. Men her foreligger ikke en Fortolkning af hinandens Anskuelser, og jeg skal derfor ikke dvæle herved; her foreligger Endringsforslaget under Nr. 21. Forsaavidt det ærede Medlem har ytret, at jeg i flere Aar har havt Sæde her i Thinget, saa skal jeg bemærke, at disse flere Aars Ophold har lært mig, at det, at Gode her blive vedtagne, ei altid er en Borgen for deres Varighed, ja mangfoldige Gange ere vi os endog selv bevidste, at det kun er en Begyndelse, og med den Bevidsthed stemme vi undertiden med Eenstemmighed for en Lov eller en Beslutning, som vi selv have Følelsen af senere maa omarbejdes, forandres og suppleres; dette viser Erfaringen hver Dag, og selv Regjeringens Forslag maae i den Henseende dele Skjæbne med de øvrige, idet der det ene Aar bliver forelagt og vedtaget Regjeringsforslag, som blive foreslaaede forandrede i det næste. Naar man ikke vil gaae ind paa en Principforandring, saa fremkommer man med disse almindelige Betragtninger, saa siger man, at Forslaget giver enten for Lidt eller for Meget; er det for fuldstændigt, saa siger man, at det

er et altfor gyseligt stort Skridt, og er det for lille, saa siger man, at det er ufuldstændigt, ukomplet o. s. v., og derfor kan man ikke modtage det. Naar det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Ansjær) har udtrykt sig saaledes, at alene det, at Beløbet var utilstrækkeligt, vilde være et Motiv til ikke at stemme for Forslaget, saa skal jeg tillade mig at minde om en Afstemning i Aftes, hvor Spørgsmaalet dreiede sig om et Beløb af 10,000 Rb. Det var paaviist, at disse 10,000 Rb. vilde være utilstrækkelige til at dække det finansielle Hul, der er fremkommet ved det kongelige Theater, men vi stemte dog for dem alligevel, det vil sige, jeg gjorde det ikke, men jeg troer, at det ærede Medlem, der talte om Utilstrækkeligheden af det Beløb, her er Tale om, stemte derfor, skjøndt han, som er saa dybt inde i finansielle Sager, maatte kunne sige sig selv, at denne Sum var aldeles utilstrækkelig; men, Herre Gud! Noget er dog bedre end Intet. Dnsfer man derimod ikke en eller anden Sag gennemført, saa kan enhver Ting bruges som Motiv imod den, thi er det, der foreslaaes, for Lidt, saa siger man: Det er utilstrækkeligt, og er det for Meget, saa siger man: Det er et altfor stort Skridt at gjøre, det kan man ikke gaae ind paa.

Klein: Efter den ærede Kirke- og Underviisningsministers Udtalelse lægger jeg for mit Vedkommende ikke stor Vægt paa, enten Forslaget under Nr. 21 vedtages eller ikke, men jeg agter at stemme derimod, og det fordi det forekommer mig, at den ærede Minister tilstrækkelig har oplyst, hvorledes den Sag, hvormed det dreier sig, maa siges at være aldeles umoden. Jeg vil navnlig anbefale til de ærede Medlemmers Opmærksomhed de Udtalelser, vi hørte af den ærede Minister imod Examenskommissioner — Udtalelser, der vel ikke just vare saaledes at forstaae, at Ministeren bestemt erklærede sig imod disse Kommissioner, men som dog gif i den Retning, at med alt det Gode, der kunde være ved en saadan Institution, kunde Sagen dog ogsaa have sine Betæneligheder, saa at det vel var Umagen værd, endnu noget mere og alvorligt at overveie Tingen, forinden man førte den ind i Livet. Naar der nu skulde